

GAT

Mai no he sabut pas acoblar-me al pas dels altres
–allò que en diuen, més o menys, ajustar ‘l pas–.
No sé si puc i no ho pense pas aprendre.
Mai no he pogut anar al pas, ni he volgut pas.

(pàg. 79)

Trellat a estones fetes de llum en la tenebra
de lluita contra el gris i la mediocritat,
amb l’acurat combat contra els bròfecs histèrics.
Sóc l’esfinx, sóc el dansaire, sóc el gat.

(pàg. 81)

Jo caic i jo m’alce en llibertat
Mentre camine no passege
 Jo caic i jo m’alce en llibertat
 I menys encara marque el pas
Jo caic i jo m’alce en llibertat
 I mentre camine no passege
 Jo caic i jo m’alce en llibertat
 I menys encara marque el pas.

(pàg. 79 i 89)

Després de la fragor excessiva del dia
m’agrada el vespre encés i, alhora, assossegat,
de gespa tendra i vents sensuals i afrodisíacs.
El capaltard ens obri oasis d’ombres suaus.

(pàg. 87)

Jo em sé content, tan poderós com fràgil,
també sofert, i perseguit i estimat,
i tot alhora em fa ser llibertari.
No reconec govern però sé el color triat.

(pàg. 89)

 Jo caic i jo m’alce en llibertat
 Mentre camine no passege
 Jo caic i jo m’alce en llibertat
 I menys encara marque el pas
Jo caic i jo m’alce en llibertat
 I qui no ho vulga, que es lligue
 Jo caic i jo m’alce en llibertat
 Jo continue caminant.

(pàg. 79 i 89)

Alguns se’n riuen, de mi, alguns se’n riuen
massa esquifit per fer-los por o fer-los dany.
Creuant els dits, uns altres s’esgarrifen
i, amb fosc temor, m’odien i em vigilen.

(pàg. 89)

No admetré mai que m'imposen per la força
el respecte degut a allò que dicten.
El respecte, jo l'atorgue a segons qui
i segons quan i segons com i segons per què.

(pàg. 75)

Jo caic i jo m'alce en llibertat
Mentre camine no passege
Jo caic i jo m'alce en llibertat
I menys encara marque el pas
Jo caic i jo m'alce en llibertat
I qui no ho vulga, que es lligue
Jo caic i jo m'alce en llibertat
Jo continue caminant

(79-89)

Jo caic i jo m'alce en llibertat
Des de la independència
Jo caic i jo m'alce en llibertat
Cap a la independència
Jo caic i jo m'alce en llibertat
Amb constància salvatge
Jo caic i jo m'alce en llibertat

Amb disbauxa felina

(pàg. 67 i 89)

Amb solitud perfecta
Amb insistent recerca
Sóc el més bell projecte
Un afany d'anarquia
Trempat d'insensatesa
Sóc pell de companyia

Des de la independència

Sóc un lliure sinònim

Cap a la
Sóc, vull

independència

ser

Libertat

(pàg. 67)

Es el meu blat, la llibertat
És el meu blat, la llibertat
És el meu blat, la llibertat
La llibertat, la llibertat...

(pàg. 65)

Mira, David. "Gat" . *Gat*. Oficina de Promoció i Ús del Valencià d'Ontinyent